

عدم هماهنگی در جنگ با تروریسم افراد ملکی را آسیب میرساند

چند سال و اندی است که از حضور نیروهای حافظ صلح بین المللی در چوکات پیمان انتلانتیک شمالی (ناتو) در افغانستان میگذرد جابجایی نیروهای شامل این پیمان در افغانستان که به هدف بازگردان صلح و مبارزه با تروریسم میباشد از مدت تقریباً هفت سال به این طرف در گوشه و کنار کشور مصروف فعالیت های نظامی و تلاش در راستای متوقف ساختن فعالیت های تروریستی هستند اما واقعیت اینست که نا امنی های ناشی از تحرکات پیکار جویان القاعده و طالبی به دلیل عدم راهبرد مؤثر نظامی در افغانستان کمافی السابق ادامه داشته و به رغم تلاش نیروهای ائتلاف بین المللی و قوت های نظامی دولت افغانستان در امر پیکار با شورشیان و تروریستان نه تنها که از میزان بی ثباتی ها و نا امنیها کاسته نشده بل تحرکات دهشت افگانه تروریستان در تبنای با عوامل بیگانه به تشدید روز افزون فضای ترس و بی اعتمادی در کشور منجر گردیده است. هرچند عملیات های پراکنده نیروهای خارجی در راستای نابودی و محو تروریسم در مناطق نا امن کشور جریان دارد و این امر بعضاً موجب توقف هراس افگنی در کشور میگردد اما درین میان تبعات حاصل از این عملیات بیشترین زندگی شهروندان ملکی و غیر نظامی را که شورشیان در بین آنها پناه میگیرند آسیب رسانده و زیانهای مالی را به آنها وارد میسازد. فاجعه ولسوالی شیندند هرات، کشته و زخمی شدن صدها افراد بی گناه دیگر در جلال آباد، لغمان، خوست و زابل و به این ترتیب ویران شدن ده ها خانه و منازل مسکونی در ساحات مختلف کشور در زمره پیامدهای بارز عملیات های نظامی نیروهای خارجی میباشد که تا اکنون اتفاق افتاده است. بمباردمنهای خود سرانه نیروهای حافظ صلح بین المللی و تداوم این روند نگرانی های بزرگی را برای دولت و مردم ما بوجود آورده و تلفات ملکی در جنگ با شورشیان طالبی و القاعده از جانب قوت های نظامی ناتو و ائتلاف مسلماً نشان از ضعف استراتژی مبارزه با تروریسم در افغانستان میدهد زیرا دستاورد حاصل از این نوع عملیات اکثراً به قتل و کشتار افراد ملکی منجر گردیده و هیچ سود دیگری غیر از این به نفع تأمین امنیت و صلح در کشور نداشته است. لهذا کشتار افراد بی گناه ملکی به اثر بمباردمنهای هوایی و زمینی نیروهای خارجی از یکطرف موجب ایجاد شکاف و فاصله بین مردم و دولت گردیده و از جانب دیگر شورشیان با توجه به این ضعف و خلاء بیشترین سود را به نفع شان کمایی کرده و از این رویکرد غرض تشدید نفرت و انزجار مردم نسبت به دولت و قوای حافظ صلح بین المللی استفاده مینمایند. با این وجود نقطه قابل تأمل دیگر اینکه نیروهای مخالف دولت به هدف گسترش زمینه های اختلاف بین مردم و دولت دست به توطئه زده و با تلاش در راستای انحراف افکار عمومی آنده دهشت افگانی را که در جنگ با نیروهای خارجی یا دولتی کشته شده اند نیز شامل تلفات ملکی قلمداد نموده و به این گونه ذهنیت بیزاری نسبت به نیروهای خارجی و دولت را در کشور افزایش میدهند.

در هر صورت قدر مسلم این که عدم هماهنگی لازم بین نیروهای خارجی و ارگانهای امنیتی افغانستان در کار مبارزه علیه جنگ طلبان تروریسم و انجام عملیات های نظامی علیه آنها موجب تلفات ملکی و تحمیل خسارات و

زیانهای مالی بر افراد غیر نظامی گردیده و این مسئله به مثابه مهمترین چالش فراه راهی گسترش روند مبارزه با تروریسم و دهشت افگنی در کشور تلقی میگردد. زیرا این نوع عملیات های خود سرانه که به تلفات شهروندان بی گناه می انجامد نه تنها به تأمین امنیت در کشور کمک نمیکند بلکه به افزایش مضاعف بد امنی ها و بی ثباتی ها منجر میگردد. حادثه بغلان که مطابق اظهارات مقامهای محلی دولت افغانستان بیش از پانزده غیر نظامی در آن کشته شده اند در حالی اتفاق میافتد که رئیس جمهور کرزی چند روز قبل از آن در افتتاح چهارمین سال کاری پارلمان با صراحت خاطر نشان ساخت که بیشتر از این تلفات ملکی را در جنگ با تروریسم تحمل نخواهیم کرد و در صورت اتفاق چنین رخداد اقدامات جدی بعمل خواهیم آورد. بنابراین پرسش اساسی اینست که علی الرغم اعتراضات جدی دولت نسبت به تلفات ملکی چرا قوای ائتلاف بین المللی دست به عملیات خودسرانه میزند و در برابر انتقادات دولت بی اعتناء میباشد و ضمناً اقدام دولت در برخورد به این مسئله چگونه خواهد بود؟

رویهرفته مردم افغانستان دیگر کاسه صبر شان لبریز شده و بیشتر از این هموطنان ما را که بی گناه در بمباردمانهای بیرحمانه نیروهای خارجی جان میدهند تحمل نخواهند کرد؛ از اینرو بر دولت افغانستان است که به منظور جلوگیری از تلفات ملکی در افغانستان سیاست ها و برنامه های مؤثر را تبیین نموده و در راستای مبارزه با هراس افگنی در هماهنگی با نیروهای خارجی راهکار های لازم را جستجو نمایند تا از یکطرف موفقیت لازم در استقرار صلح و ثبات در کشور بدست آید و از جانب دیگر شهروندان ما بی گناه قربانی جنگ با تروریسم نگردند. افزون بر این راهکرد مشارکت و همیاری مردم در امر جلوگیری از تلفات ملکی نیز ارزنده و حیاتی تلقی میگردد، که نگذارند تا شورشیان در بین آنها پناه گرفته و از آنها به مثابه سپر در جنگ با دولت و نیروهای خارجی استفاده نمایند.

پایان